

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. III. Quomodo facta sit unio Personalis duarum naturarum, divinæ &
humanæ in Christo Jesu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ARGUMENTUM.

Quomodo facta sit Unio personalis duarum Naturarum, divinæ & humanæ in Christo Jesu.

ARTICULUS III.

QUA ratione intelligendum est, quòd duæ naturæ infinito modo à se invicem diversæ, velut divina & humana, uniantur in Persona Christi Jesu? Nonnè ita, sicut S. Athanasius exponit in Symbolo: *Sicut anima rationalis & caro unus est homo, ita DEUS & homo unus est Christus.* Quemadmodum anima rationalis, quæ tota spiritalis est, unitur cum corpore humano, quod totum est materiale, ad componendum hominem, ita ut, sicut anima est forma corporis, dans ipsi esse & vitam; ita & divinitas sit forma substantialis sanctissima Humanitatis, quæ det ipsi esse divinum & vitam divinam.

Nullatenus, respondet Ecclesiasticus: Divinitas non potest esse forma alicujus Compositi, aliàs fieret pars alicujus totius, & esset ens imperfectum. Et sanctus Athanasius hanc afferens comparationem solummodò vult dicere, quòd sicut anima rationalis & corpus simul unita non faciunt nisi unum hominem, ita Divinitas & humanitas simul unitæ, non faciunt nisi unicum solum Christum Jesum: credendum autem nobis proponere noluit,

quòd unio Divinitatis & Humanitatis in Christo Jesu similis sit unioni animæ & corporis in homine.

Quomodò ergò reponit alter, an ita? quòd Humanitas immerfa fuerit tota in Divinitatem, ita ut homo transformatus & mutatus fuerit in DEUM? vel econtra, quòd Divinitas tota fuerit annihilata in Humanitate, ita ut Deus mutatus fuerit in hominem? vel denique quòd ex con-

Duæ naturæ, divina & humana nec tres formate, nec comixtæ sunt invicem.

Athan. in Symbolo.

An Christus Jesus compositus sit ex Divinitate & Humanitate, sicut nec ex anima & corpore,

duo Hæresiarum, imaginarium hoc compositum non esset amplius, nec DEus nec Homo, sed res alia, diversa ab utroque.

Sed an nôsse cupis, quænam fit fides sanæ Ecclesiæ circa hoc Mysterium? Ipsa profitetur hanc cum gaudio, in pulchra illa Antiphona, quæ cantari solet in die

Vera fides Ecclesiæ circa mysterium Incarnationis.

Circumcisionis: *Mirabile Mysterium declaratur hodie, innovantur natura, DEus homo factus est, id quod fuit, permansit, & quod non erat assumpsit, non commixtionem passus, neque divisionem.* Hoc est, quod credit ipsa firmiter, Filium DEI factum hominem non recepisse aliquam mutationem in Divinitate sua; & licet Homo sit Deus, non desisse esse verum hominem, eò quod contineat in seipso duas naturas, Dei & Hominis, quæ, cum perfectè simul uniantur, non sint commixtæ nec nullatenus confusæ. Sed sicut non est commixtio in naturis; sic etiam non est divisio in Persona, cum ambæ naturæ non nisi unicum Personam constituent, & unicum JESUM Christum.

Hic regulæ Philosophiæ naturalis omnino sunt e-versæ.

Quæ ratione id comprehendatur? replicat Medicus. Omnes Philosophorum evertuntur regulæ, dum dicitur, duas esse naturas, & unicum tantummodò personam in Christo JESU: Quilibet enim natura, nonne distincta ab alia est persona? Quando naturam video Angelicam,

cum veritate assero: Ecce tibi personam Angelicam; nec in hoc decipior. Si naturam video divinam; affirmo similiter. Ecce tibi Personam divinam. Et quando naturam intueor humanam, falli non possum, si dixerò: Ecce tibi personam humanam; nempe quot naturas diversas, tot personas diversas. Cum ergò duæ naturæ sint in Christo, necesse est, in ipso quoque esse duas personas.

Hoc verum esset, dicit Ecclesiasticus, juxta regulas Philosophiæ naturalis. Sed ecce tibi Philosophiam divinam, quæ transcendat omnes naturæ leges. Maximum & excellentissimum est opus omnipotentis brachii Dei, reliquisse sanctissimæ Humanitati: JESU Christi totam suam substantiam naturalem, absque propria subsistentia naturali: sicuti maximum est miraculum conservare accidentia panis & vini in sacrosancta Eucharistia, abs eo, quod alicui inhaereant subiecto: Est namque conditio accidentium, quæ tenuia sunt entia & infirma, quod sustentare & conservare se non possunt seipsis, & opus habeant inhaerere alicui substantiæ se portanti; est etiam natura substantiarum, quæ entia sunt magis solidida, subsistere seipsis, hoc est, habere proprium suum fulcimentum ac sustentaculum, quod e-

Quid sit subsistentia aut personalitas

manet & producat naturaliter ab ipsarum essentia velut ultima perfectio ipsas complens & distinguens ab omnibus aliis. Ultimatum hoc completum est substantiarum singularium, quod appellatur ipsarum substantia; & in substantia humana vocatur persona, hypostasis, suppositum, personalitas.

Sicut requiritur ingens miraculum manus Dei, ad impediendum, quod sanctissimum, quod aliud accidens non sine Humani inhaereat alicui subjecto, sic æquè magnum requiritur ad impediendum, quod substantia singularis non subsistat propriam suam substantiam naturali; cum hoc sit contra naturam utriusque. Jam hoc miraculum est, quod Deus est operatus in sanctissima Humanitate, impediendò, ne propriam suam haberet substantiam naturalem, quæ ex ipsa personam fecisset humanam; sed hujus in locum DEI Filius dedit ipsi propriam suam substantiam, quæ est Persona ipsius divina, & ultimum ipsius constituens complementum. Hoc modo sanctissima Humanitas est substantia completa, subsistens seipsam, sicut omnes aliæ substantiæ, non per substantiam naturalem ipsi sublatam, sed per substantiam divinam ipsi collatam. Hæc verè est una persona, non persona humana, sed persona divina: hic verus est homo, quia

habet totam substantiam humanam; sed non est homo personaliter, quia non habet personam humanam: habet duas substantias & duas naturas integras, quæ sunt divina & humana; sed non habet nisi unicam solam personam, quæ est divina. Hæc est igitur Persona admiranda & prorsus adoranda, DEUS-HOMO, Homo-DEUS.

O admirabile artificium infinitæ sapientiæ DEI: Opus fuerat, duas esse naturas in Christo Jesu; unam humanam, quæ pati posset pro nobis & mereri; alteram divinam, quæ infinitum præberet valorem tolerantæ ipsius & meritis. Sola natura divina non potuisset pati, & natura humana non fuisset passa satis dignè, ad satisfaciendum pro peccatis nostris in toto rigore justitiæ. Sed opus fuerat ut duæ hæc naturæ unirentur in unica sola persona divina, ut, quia attribuantur actiones & passiones personæ, quæ patitur, aut agit, omne id, quod duas has naturas concernit, æqualiter attribueretur Christo Jesu, & cum veritate dici posset: Deus est natus ex muliere, & sanctissima ipsius Mater, est verè Mater DEI; Deus est pauper, Deus jejunit, Deus patitur mortem ad salvandos homines. Quamvis enim verum sit, quod non patitur nisi in natura humana; nihilominus cum ipse

Magnum miraculum, quod sanctissimum Humanitas privetur substantiâ naturali; & majus, quod habeat divinam.

Mirabile artificium sapientiæ divinæ, quo invenit medium reddendi Deum passibilem.

ipse sit persona divina, dici potest cum veritate, quod Deus sit, qui moritur in cruce. Ita, Filius DEI in propria sua persona mori voluit pro me in Cruce; eousque amavit me, ut magis me amaverit propria sua vitâ.

O quantum oblectat hoc verbum, quantâque haberet vim

ad dissolvendum omnium corda in dulcorem, & in gratitudinis affectus, si capere id, quod nobis vult innuere possemus! sed altius ponderandum id foret, ac revolvendum diutius, tractimque, degustandum; & qui recogitet, quali est nemo.

ARGUMENTUM.

Consideratio moralis & spiritualis circa id, quod Iesus Christus non sit persona humana.

ARTICULUS IV.

Ad Philipp.
c. 2. v. 7.

Semetipsum exinanivit: Quomodo intelligis hoc magne Apostole, dum dicis, Filium Dei exinanivisse se, dum factus est homo? an dicere vis, annihilatam fuisse divinitatem? Sed probe nôsti, ipsum esse ens necessarium, æternum, invariable & recipere non posse vel minimam mutationem in divinitate sua, adeoque multò minùs posse annihilari.

Quomodo
intelligen-
dum sit, quod
Iesus Christus
sit exinanitus.

An ergò vis loqui de sanctissima humanitate? sed tam procul est ab eo, ipsam esse annihilatam, dum sublata est ad unionem personalem cum divinitate, ut potius ex adverso elevata sit ad tam sublime honoris fastigium, ut impossibile sit ipsi Deo, alterius illam attollere, quam fecerit. Quò alius carnem attolleret, non habebat. Si ergò dici non potest, ipsum aliqua depressum esse

S. August.

humiliatione, neque secundum Divinitatem, neque secundum Humanitatem suam; quomodo verum est, ipsum exinanitum esse, dum suscepit formam servi?

Apostolus tibi diceret: id esse, quò abscondit splendorem gloriæ suæ, omniumque divinarum suarum excellentiarum, velut si annihilatæ forent, ut abjectus appareret, & velut nihil oculis humanis.

Posses tibi adhuc responderi in alio sensu, magis forsan alieno ab intentione Apostoli, conformi tamen veritati Philosophiæ naturalis, quò annihilatus sit secundum personam suam humanam, cum ex illa habuerit nihil. Nonne annihilari hoc sit, non esse Personam! Adduc in medium omnes simul filios Adæ, videbis millones personarum: verum est, ipsos non æquali insignitos